

לא מאותו המין

תערוכתו החדשה של יוסף קריספל ממשיכה את העיסוק של האמן במיניות ובפורנוגרפיה

אלי ערמון אזולאי 26.05.2011 12:29

תערוכתו של יוסף קריספל שתיפתח במוצ"ש בגלריה נגא בתל אביב (אחד העם 60) ממשיכה את העיסוק של האמן במיניות ובפורנוגרפיה ותלווה לראשונה בעבודת וידיאו שיצר ובספר אמן במהדורה מוגבלת.

התערוכה קרויה "Killing Time", מושג המעסיק את מחשבותיו של קריספל זה זמן מה ואף ליווה את תערוכתו האחרונה בפירנצה (אוצר פרופ' מרדכי עומר). לשם זה, הוא מסביר, "יש שלושה פירושים 'להרוג זמן' במובן של שיעמום או בזבוז זמן. 'זמן להרוג' כמו הכרזה על יציאה למלחמה ו'זמן שהורג' כמו מונת הרג". שלושת הפירושים השונים כרוכים בתערוכה החדשה, בהליך העבודה שאיפיון אותה וכן ברצף העבודה הכולל שלו. "חשבת י על המלחמה שלי מול עולם הדימויים, הניסיון להכילם והכישלון לעשות כן".

התערוכה מורכבת גם היא משלושה חלקים. בחלל הכניסה מוצגים מספר ציורים שאחדים מהם מתארים סיטואציות אנושיות בעלות נופך אירוטי ואחרים ממשיכים את ציורי ה"טבע", הדוֹרמות, שבהם נראות ציפורים במעופן, צמחייה ופרחים. בחלל זה יוצג גם ספר האמן אשר יוצא במהדורה בת 300 עותקים (עיצוב סטודיו הליגה), וכן מהדורה קטנה יותר ובה כלול רישום מקורי. הספר אשר מופיע כרצף של דימויים, ללא שום טקסט ואף לא שם האמן, מורכב ממאות רישומים שנסרקו בקפדנות, כך שהאיכות החומרית והספונטנית שלהם נשמרה באופן מושלם.

ספר האמן הוא כמעין סטורי-בורד פורנוגרפי, שכן הוא מורכב ממאות רישומים שצוירו בשנתיים האחרונות בעקבות התבוננות בחוברות פורנו. שם התערוכה מרמז על כך שהאמן היה כלוא והדבר היחיד שהתירו לו לעין בו הוא חוברות פורנו. מבחינת היחס הרישומי נדמה כי הפורנו הגס זכה לטיפול רך של קו עדין וספונטני שאינו יורד לדקויות, לריאליזם הפורנוגרפי. עם זאת, ברמה מסוימת החזרתיות של הדימויים שאמורים לעורר מבטלת כל תחושת ליבדו אפשרית, ראית אחד אחד ראית את כולם. בקומה העליונה יוצג סרט בעל אותו שם, מעין אנימציה פרימיטיבית למדי אך קולחת שעשויה מסריקות הרישומים ומלווה בשיר הלל מרומם מאת באך.

יוסי קריספל, ללא כותרת, 2011. גלריה נגא בתל אביב